

Canoanele Bisericii împotriva avortului

CANOANE

Canoanele - sau epitimiiile - sunt hotărâte, luate de-a lungul istoriei Bisericii, de obicei în sinoade ale episcopilor Bisericii sau de unii Sfinti Părinti cu mare autoritate, ale căror învățături și rânduiri au fost acceptate de Biserică ulterior. Canoanele nu sunt pedepse aplicate celor care au făcut un lucru rău - cum adeseori se înțelege -, ci au un rol terapeutic, ele având drept scop vindecarea sufletului omenesc afectat de păcate. Pentru a ieși dintr-o stare sufletească negativă, rea, omul trebuie să urmeze o anumită cale, care presupune de cele mai multe ori oprirea de la Sfânta Împărtășanie însoțită de efectuarea unor gesturi care să concretizeze starea de părere de rău pentru păcatele săvârșite.

Sfânta Împărtășanie este actul comuniunii depline, al întâlnirii cu Dumnezeu. Or, nu putem să mergem la întâlnire cu Dumnezeu într-o stare în care L-am supărat foarte rău, săvârșind fapte neplăcute Acestuia. Trebuie mai întâi să ne împăcăm cu El, cerându-I iertare și arătându-I prin gesturi concrete că ne pare rău pentru ceea ce am făcut. Pentru aceasta, avem nevoie de o anumită stare sufletească, la care ajungem și prin împlinirea canoanelor pe care ni le dau duhovnicii.

Canoanele sunt ca medicamentele. Ele nu se dau tuturor bolnavilor la fel, ci sunt prescrise de duhovnicii fiecărui credincios, în funcție de mulți factori, avându-se în vedere sănătatea lui sufletească.

Canonul 91: (Avortul are canonul uciderii)

Pe cele care dau doctorii lepădătoare de făt (provocatoare de avort) și pe cele care primesc otrăvuri pierzătoare (omorătoare) de prunci le supunem pedepsei ucigasului.

Canonul 21: (Avortul - lepădarea de prunci)

Pe femeile care sunt desfrânate și și omoară fătul și se îndeletnicesc cu pregătirea mijloacelor de avort hotărârea de mai înainte le-a oprit până la ieșirea din viață, și această hotărâre se tine îndeobste. Dar, găsind ceva spre a le trata mai blând, am hotărât ca vreme de zece ani să împlinescă în penitență, potrivit treptelor hotărâte.

Canonul 2: (Uciderea mestesugită a fătului - avortul)

Cea care omoară fătul prin mestesugire se supune pedepsei uciderii, și la noi nu este după subtilitatea expresiunii de făt format sau neformat; căci aici se osândește nu numai pentru cel ce se va năște, ci pentru că și pe sine s-a primejduit; căci mai de multe ori mor femeile în acest fel de încercări. Dar, pe lângă aceasta se mai adaugă și omorârea fătului, altă ucidere după intenția celor ce îndrăznesc aceasta. Dar nu trebuie să se întindă pocăința lor până la moarte, ci să se primească după un termen de zece ani, dar vindecarea să se hotărască nu după timp ci după chipul pocăinței.

Canonul 33: (Osânda celor ce pricinuesc pierderea mestesugită a fătului)

Vasile cel Mare, în canonul al doilea și al optulea, spune că femeile care strică cu mestesugiri pe fete în pântece, precum și cele ce dau și iau doctorii pentru ca să-i piardă și ca fete înaintea de vreme să cadă afară, să se primească după un termen de zece ani. Noi însă hotărâm ca acestora să li se dea cel mult până la cinci ani, sau și trei ani.

Canonul 34: (Pocăința pentru pierderea fără de voie a fătului)

Iar femeia care fără de voie a pierdut fătul primește epitimie de un an.

Canonul 35: (Osândă pentru înăbusirea cu voie sau fără de voie a pruncului)

Femeia care adoarme asupra pruncului și-l îneacă, după trei ani se învrednicește de împărtășanie, îndepărtându-se în zilele rânduite de cărnuri și de brânză și celelalte săvârșindu-le cu osteneală. Iar dacă din lenevire și din neînfrânarea născătorilor s-a întâmplat aceasta, se aseamănă cu uciderea intenționată. Dacă însă din viclenia vrăjmasului, atunci fapta este vrednică de iertare. Totuși, și aceasta are nevoie de epitimii potrivite; căci din cauza altor greseli s-a întâmplat această părăsire.

Canonul 36: (Osânda pentru pierderea cu voie a fătului)

Femeii care nu se îngrijeste de fătul său, ci din cauza neglijenței dânzei avortează, i se dă pedeapsă pentru ucidere premeditată.

De stiut:

Femeia care a lepădat pruncul cu voie trebuie să meargă neîntârziat la duhovnic si să-si mărturisească păcatul. Femeia care leapădă fără de voie pruncul să meargă de asemenea la preot fără întârziere, pentru a i se citi rugăciunea de dezlegare.

Extras din cartea "CANON DE POCAINȚĂ CĂTRE
DOMNUL NOSTRU IISUS HRISTOS PENTRU PRUNCII AVORTAȚI", Ed. Bizantina

Cu râvnă întru Domnul, Vitalii Mereuțanu - Magistru în Teologie